

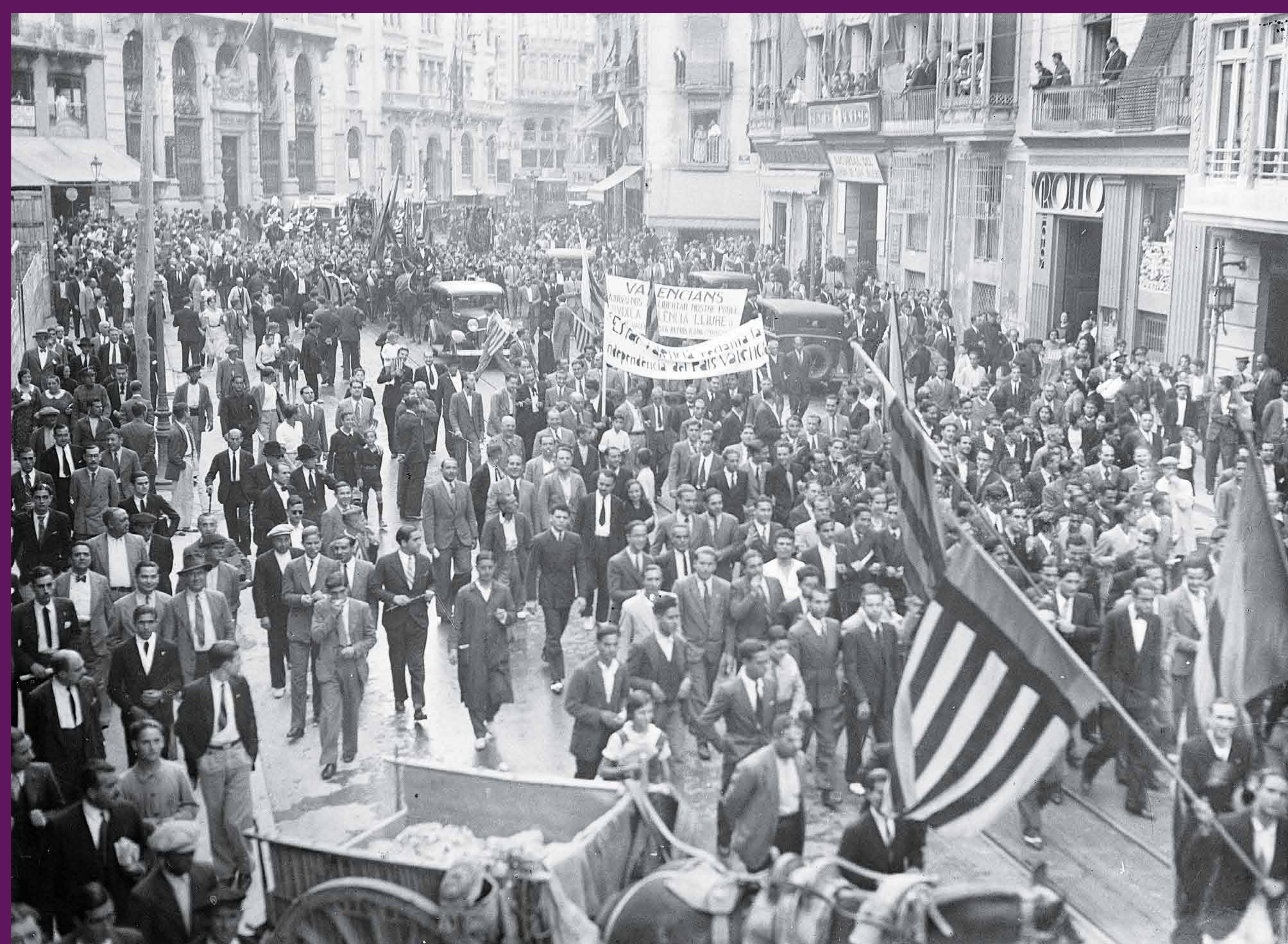
A les eleccions municipals del 12 d'abril de 1931, que porten la República, **el valencianisme aconseguix un primer èxit amb l'assoliment de tres regidors a l'Ajuntament de València: Enric Duran i Tortajada i Francesc Soto**, de l'Agrupació Valencianista Republicana —dins la llista guanyadora de l'Aliança d'Esquerres Antimonàrquiques, liderada pel blasquisme—; i **Joaquim Reig**, d'Unió Valencianista —dins la llista de les dretes.

El valencianisme viu un **intens període d'efervescència amb l'aparició de nous partits** que reflecteixen la notable ampliació de la seua base sociològica: **Acció Valenciana**, de caire socialcristià; **Agrupació Regionalista Alacantina**, la primera entitat política valencianista d'Alacant; **Esquerra Republicana del País Valencià**, creada a Castelló, i que confluint amb antics blasquistes donen lloc a **Esquerra Valenciana; Partit Valencianista d'Esquerra**, fusió d'Agrupació Valencianista Republicana, Centre d'Actuació Valencianista i Centre Valencianista de Xàtiva; **Nova Germania**, de tendència marxista...

Aquesta efervescència també es tradueix en l'aparició de **noves publicacions polítiques: El Poble Valencià, Esquerra, El País Valencià, La Boatella, El Popular...** Dues en destaquen per la seua seriositat i durada: **El Camí, el setmanari més influent de la història del valencianisme**, que assoleix més de tres mil subscriptors, i **la socialcristiana Acció**.

En aquest clima favorable el valencianisme obté els primers diputats al Congrés. El 1933 **Joaquim Reig, d'Unió Valencianista, és elegit per Barcelona en la llista de la Lliga Catalana**. I el febrer de 1936, després del bienni negre, **Vicent Marco Miranda, d'Esquerra Valenciana** —que s'integra al grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya— **és escollit en la llista del Front Popular per València**, amb el suport també del Partit Valencianista d'Esquerra.

Tot i que modestos, aquests èxits demostren el grau de **maduresa assolida pel valencianisme republicà**, que esdevé ja una força protagonista de la vida política del país.

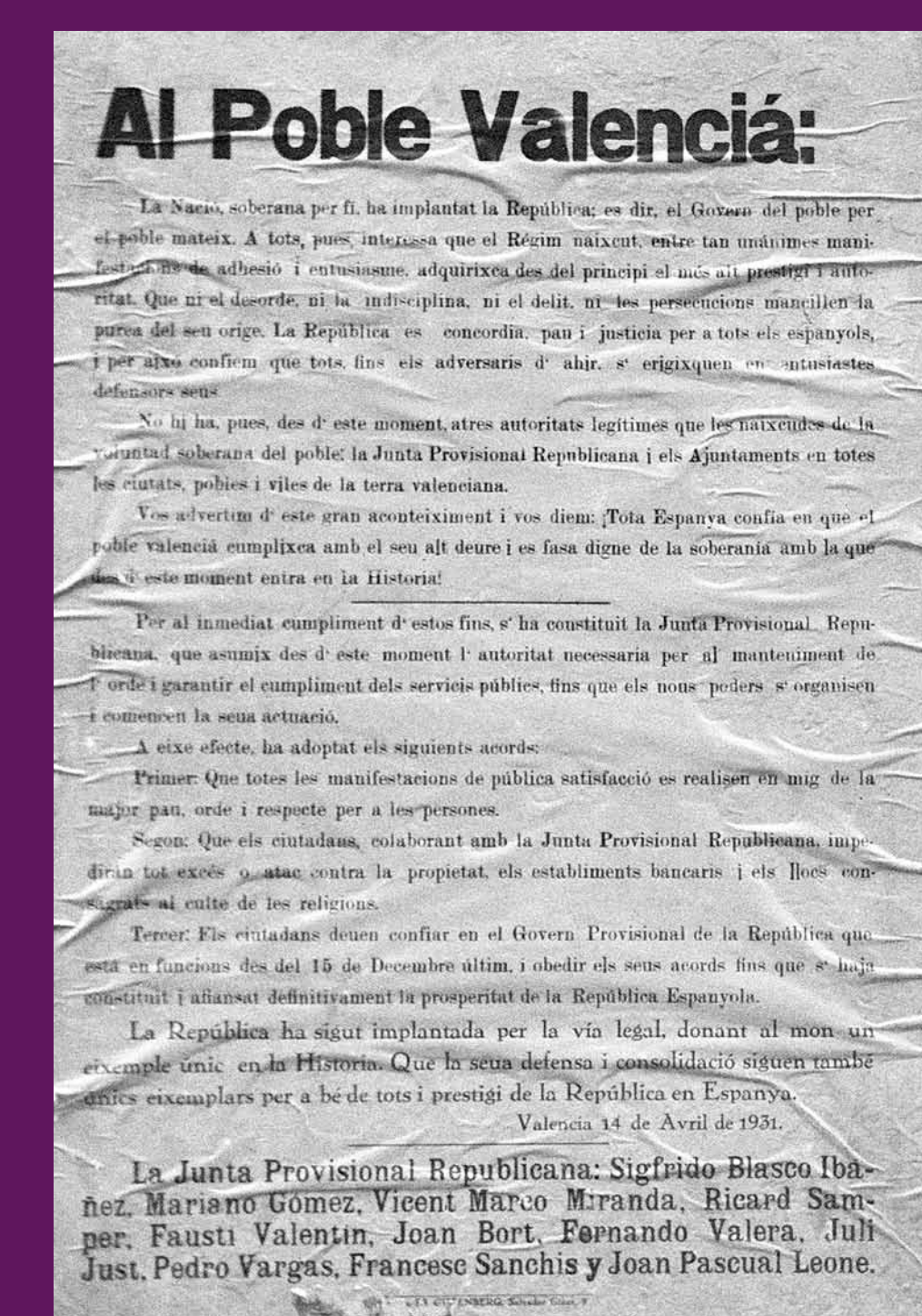
València, 9 d'octubre de 1933
Manifestació del Nou d'Octubre, amb una pancarta que diu: «Estat Valencià reclama la independència del País Valencià».

BVNP / ARXIU LÁZARO BAYARRI

València, 7 de març de 1931
Avant, el portaveu de l'Agrupació Valencianista Republicana publica la Declaració Valencianista Republicana, mutilada per la censura d'un règim agonitzant.

BVNP

València, 14 d'abril de 1931
Ban de l'Ajuntament de València, saludant l'arribada de la República.

AVL

València, 15 d'abril de 1931
Acció Valenciana. El quinzè aniversari d'Acció Cultural Valenciana saluda la República Catalana, l'endemà de la seua proclamació a Barcelona per part de Francesc Macià, alhora que afirma la pertinència del País Valencià a la nacionalitat catalana.

BVNP

Manises? 9 d'octubre de 1932?
Des de la Declaració Valencianista de 1918, l'objectiu d'un Estat Valencià forma part de l'univers reivindicatiu del valencianisme polític.

València, 9 d'abril de 1933
Acte d'inauguració del Centre d'Actuació Valencianista amb Emili Gómez Nadal, Angelí Castanyer, Joaquim Reig i Ignasi Villalonga.

EL CAMÍ

